

”مینی بچی - یوگ ہل سین ہین آتما کی کٹ نکلینگی،

اس لیٹی اسپر کی پی غفلت نہین کرو“

پرشن :- باپ نین بچون کو بیحد کا ورثا لینی کی کوئسی یکتی بنائی جس پر مایا چارون طرف وگھن ڈالتی ہئے؟

اُتر :- بابا نین یکتی بنائی بچی تم برہماکمار کماریان ایک باپ کی بچی آپس میں پائی بہن ہو، تم کیپی کرممل اُتسالت نہین کر سکتی۔ پائی بہن وکار میں نہین جا سکتی، تمہین شو بابا کی مت پر چل کر بیحد کا ورثا لینا ہئے۔ پرنتو مایا کم نہین ہئے، چارون طرف اسپر ہین وگھن ڈالتی رہتی ہئے۔ ہر پائی بہن ہئے، ایک باپ سین ورثا لیتی ہئے، یہ پوئل جاتی ہئے۔

گیت ۱ - تمہین پاکی ہر نین....

اومر شانتی . گیت کا ایک اکیر ہین کافی ہئے۔ بچی جانتی ہئے بیحد کی باپ سین بیحد کا ورثا ملتا ہئے اور کلپ کلپ ملتا ہئے۔ یہ پی بچی جانتی ہئے بیحد کا ورثا ملتا ہئے۔ بروبر پارت کو ملا تا۔ اب وہ نہین ہئے قر سین مل رہا ہئے۔ دیکتی ہو آپی تو سورب کا ورثا نہین ہئے، راوٹ دواران نرک کا سراپ مل رہا ہئے۔ سراپ سین منش دکی ہوتی ہئے۔ ور ارقات ورثی سین سکی ہوتی ہئے۔ اب برہمٹ بچی جانتی ہئے وہ ہئے بیحد کا نراکار باپ اور پرچاپنا برہما ہئے بیحد کا ساکار باپ۔ بیحد کا ساکار باپ، پرچاپنا برہما بگر کوئی ہوتا نہین۔ پل گاندی کو باپوچی کھتی تھی پرنتو قاعدی سر ساری منش سرشتی کا تو وہ باپوچی ہو نہ سکی۔ ساری نراکاری ورلڈ کا باپوچی ہئے شو بابا، آپی تم بچی جانتی ہو ہر شو بابا کی بنی ہئے۔ شو بابا نین آکر ہمکو اپنایا ہئے ورثا دینی لیٹی۔ مذوبن آتی ہئے کسکی لیٹی؟ شو بابا کی پاس، پرنتو وہ نراکار ہئے۔ صرف شو بابا کھنی سین سمجھینگی نہین۔ اس لیٹی کھا جاتا ہئے باپ دادا، شو بابا اور برہما دادا۔ ڈاڈی کا نام الگ ہئے، باپ کا نام الگ ہئے۔ وہ سپکا نراکار باپ پی ہئے۔ سپکا ڈاڈا پی ہئے۔ سپ بچون کو باپ دادا سین ورثا ملتا ہئے ضرور۔ بیحد کی باپ سین سپکو ورثا ملتا ہئے۔ وہ باپ ہین سپکا دک ہرتا سک کرتا ہئے۔ ستیگ میں کوئی پی منش دکی ہو نہ سکی۔ نام ہئے سورب، وہ ہئے ہیون استاپن کرنی والا گاد فادر۔ پارت سپ سین پراٹا ہئے تو ضرور سپ سین نیان تا تب تو آپی سپ سین پراٹا ہوتا ہئے۔ ستیگ، کلہیگ پارت کو ہین کھا جاتا ہئے۔ بروبر پارت سورب تا۔ یہ لکشمی نارائٹ راجیہ کرتی تھی۔ یہ بڈی میں ہئے۔ آپی تم لکشمی نارائٹ کی مندر میں جائینگی تو جھٹ بڈی میں آئینگا کہ انھون کو یہ ورثا کسسی ملا! یہ پوجیہ کسسی بنی! کب راجیہ کیئا؟ کس دواران راجیہ پایا؟ یہ سارا بڈی میں آئینگا۔ آگے لکشمی نارائٹ کی مندر میں جاتی تھی، مالھا قیرتی تھی۔ آکیوپیشن کا کچ پی پتا نہین تا۔ آپی صرف تمہاری بڈی میں ہئے سو پی نمبروار۔ تم آپی لکشمی نارائٹ کی مندر میں جاکر کری ہونگی تو ہرشت ہونگی۔ بڈی میں ہئے انھون نین یہ پراہٹ کسسی پائی تھی۔ سنگم یگ پر ہین پائی کیونک سنگم پر ہین پراٹھی دنیا بدلنی والی ہئے۔ سنگم پر ہین باپ نین آکر راج یوگ

سڪايا ٿا. يهه پي جانتِي هو بهت جنمون کي اُنت کي جنم ۾ بروبر يهه برهما ٿا. برهما دواران وشنوڀري کي استاپنا هوتي هئ. يهه لڪشمي نارائڻ هين اڱلي جنم ۾ بروبر برهما سرسوتي ٿي. برهما کي ساڻ برهمڻ برهمڻيان پي هونگي. سنيگ ۾ لڪشمي نارائڻ کي راجڌاني ٿي نان. ضرور پرجاپنا پي هونگا. تهر جانتِي هو هر پريشارت ڪر رهي هئ، جنهنون نين ڪلپ پهلِي پريشارت ڪيئا هئ وه هر ساکي هو ديکتِي هئ. ايڪ هوئا هئ راجائي گهراڻا، دوسرا هوئا هئ پرجا گهراڻا. اسپر پي ڪوئي بهت شاهوڪار هوتي هئ ڪوئي ڪم. راجائون ۾ پي ڪوئي بهت شاهوڪار، ڪوئي ڪم شاهوڪار هوتي هئ. تهر لڪشمي نارائڻ کي مندر ۾ ڪسڪو پي سمجها ڪتي هو ڪ انهنون نين يهه راجيه ڪڙسي پايا. آب ڦر سين وهي اپنا راجيه پايگي لي رهي هئ، راجڌاني استاپن هو رهي هئ. ڪتنا سهج هئ. امبا ڪوئن هئ يهه پي نهين جانتِي. تهر ڪهينگي يهه تو جڳت امبا هئ. ڪلپ پهلِي پي جڳت امبا جڳت پنا ٿي. انهنون کي بچي هر ٿي. سنگر پر بابا راج يوگ سڪاء رهي هئ. جڳت امبا کي بچي پي دير هئ. پرنٽو اني سڀي ڪو تو بنا ٿي نهين سڪتي.

آپي تمڪو گيان ڪا تيسرا نيتر ملا هئ. باپ گيان ڪا ساگر هئ تو ضرور بچون ڪو گيان هين دينگي. اُنڪو نه منش، نه ديوتا ڪها جاتا هئ. اُنڪو پرماتما هين ڪها جاتا هئ. تهر ڪوئي کي پي مندر ۾ جائو تو اُنڪي بايوگرافي بتاء سڪتي هو. رام کي ليئي پي تهر سمجها ڪتي هو. چندرونسي گهراڻا آپي استاپن هو رها هئ. برهما دواران برهمڻون ڪا پي ڌرم استاپن هوئا هئ. برهما ڪا ڪتنا نام بالا هئ. برهما دواران باپ برهمڻون ڪو رچتي هئ. تهر برهما ڪمار ڪماريان هوني سين جانتِي هو هر ايڪ باپ کي بچي آپس ۾ پائي بهن هئ. ڦر هر ڪرمئل اُتسالت ڪر نهين سڪتي. پائي بهن وڪار ۾ جا نهين سڪتي. باپ نين يهه ڀُڪتي رچي هئ ڊراما اُنوسار تهر پي برهما ڪمار هر پي برهما ڪماري. واسطو ۾ ساري دنيا B.K هئ. پرنٽو جانتِي نهين هئ. هر شو بابا کي مت سين بيحد ڪا ورثا لي رهي هئ. مايا پي ڪم نهين هئ. چارون طرف وڳهن ڊالتي رهتي هئ. هر پائي بهن هئ، ايڪ باپ سين ورثا ليتي هئ، يهه پوئل جاتي هئ. يهه تو آچي ريت سمجھتي هو، سنيگ ۾ ايڪ هين ڌرم رهتا هئ. باقي سڀ ڌرم ختم هو جاني هئ. يهه پي بچي جانتِي هئ يهه ڪوئي نئين بات نهين هئ. هر پانچ هزار ورش باد يهه چڪر ڦرتا هئ. ٽئي تاريخ پي لکي هوئي هئ. يهه پي ٻڌي ۾ رهنا چاهيئي ڪ هر شو بابا سين اس ڀُڪتي سين ورثا ليتي هئ. لڪش تو ملا هوئا هئ نان. باپ ڪو ياد ڪر باپ سين ورثا ليتا هئ. ياد اُرتات يوگ بل سين هين ڪت نڪلينگي. اسپر ڪوئي غفلت نه هو، اس ليئي مرليان ملتي هئ. نشچيه ٻڌي پڪا هئ تو پل ڪهان پي چلا جائي. سمجھو مرلي نهين ملتي تو پي ٻڌي ۾ تو هئ نان هر بابا ڪا بن گيا. بابا نين سمجهايا هئ، تمهاري آتما تموپرڌان بني هئ، آب تهر باپ ڪو ياد ڪرو تو تموپرڌان سين ستوپرڌان بنينگي. يهه مهامنتر ايڪ باپ هين بتلاني هئ اوڙ ڪوئي بتلاء نه سڪي. باپ هين ڪهتي هئ ميني ميني بچي ياد ڪي بل سين هين تمڪو تموپرڌان سين ستوپرڌان بنا هئ. يهه اکبر هئ پرنٽو ڪسڪي ٻڌي ۾ نهين آتا. آب تهر سمجھتي هو بروبر ڪلپ پهلِي پي بابا نين يهه اکبر ڪها ٿا ڪ ديهه ڪي سڀ ڌرمون ڪو چور اپني ڪو آتما سمجھو. يهه سڀ ديهه ڪي ڌرم هئ نان. سڀڪا باپ ايڪ هين هئ. سڀ آتماڻين اُس ايڪ باپ ڪو پڪارتي هئ. پوپ پي گاڊ ڪو ياد ڪرتي هئ. ڪهتي هئ او گاڊ فادر رحم ڪرو. ان منشون ڪي ڪروڌي ٻڌيون ڪو پلٽائو. تو يهه

آپس ۾ لڙي نھين. ياد تو باپ ڪو ھين ڪرينگي نان. اڙ ڪوئي ڪو ياد نھين ڪرتي. شو بابا ڪو ھين پڪارتي ھم ڪ آڪر پتتون ڪو پاڻ بناو. پاڻ بنينگي ڦر تو اس چي چي راوڻ ڪي دنيا ۾ رھ نھين سڪينگي ڦر ضرور نئين دنيا چاھيئي. ڪلھيگ سين بدل ڪر ستيگ تو ھونگا ھين نان. پرنٽو اتنا پي نھين سمجھتي ھم. ايڪ ڊاڪٽر آيا ٿا ڪھتا ٿا ڪلھيگ تو ڪلھيگ ھين چلينگا. اڙي سڌيو ڪلھيگ ھين ڪئي چلينگا! ڪلھيگ ڪوئي اچا ھم ڪيا! سمجھتي ٿوريئي ھم صرف پاڻا ھم اڙون ڪو لي آتي ھم. انڪو تير نھين لڳتا اڙ ڪوئي آني والي ڪو تير لڳ جائي تو پي ڪچ نه ڪچ دلالي مل جائينگي. ھر سورب ۾ آ جائينگي. باپ سين ٿورا پي آڪر ستي ھم تو پي سورب ۾ ضرور چلي جائينگي. ڦر پي ھيونلي ڳاڊ فادر ڪي سامني آڪر بئي ھم. باپ سمجھاتي ھم مٿن سڀڪا باپ ھون نان. ڪوئي مانتي نھين ڪ شو بابا ڪئي آئينگا. اڙي آتما آ سڪتي ھم تو مٿن ڪيون نھين آئونگا. آتما ايڪ شير چور دوسري ۾ جا سڪتي تو مٿن نھين آ سڪتا ھون. نھين تو مٿن ڪئي آئون؟ پڪارتي پي ھم ھي پنت پاڻ بابا آڪر پنت سين پاڻ بناو. باپ ڪھتي ھم مٿن آتما ھين پارت ۾ ھون. ڪلپ ڪلپ ڪي سنگر پر ايڪ ھين وار آتما ھون. ٽم جب 84 جنم پوري ڪرتي ھو تو مٿن آتما ھون. ٽم بچون ڪو نشچي ھم بابا آيا ھم ڦر سين ور ٿا ديني. باپ ڪھتي ھم ميرا ڏنڌا ھين ھم پراڻي ڪو بدل نئين استاپن ڪرنا. اس ليئي گايا ھوئا ھم نئين دنيا ڪي استاپنا، پراڻي دنيا ڪا وناش ڦر ٽم پالنا ڪرينگي. روشني ملي ھم نان. ڪالي ڪا مندر ديڪينگي تو سمجھينگي يھ جوئا چتر ھم. ڪالي بروبر جڳدمبا ھم. پرنٽو ائسي پيانڪ روپ نھين ھم. بنگال ۾ ڪالي ڪي آگي ٻلي چڙھاتي ھم، پرنٽو جانتني ڪچ نھين. جڳت امبا ڪي مندر ۾ لاکون آتي ھم. سڌيو جئي ميلا ھين ھم. چوٽي سي مورتني رکي ھم نان. نام رک ديئا ھم جڳت امبا. آب جڳت امبا تو ايڪ ھوني چاھيئي. سنڌ ۾ ڪالي ڪا مندر ڪئسا بنيا ٿا. ايڪ وار قلعي ۾ بامب ڦٽا تو ايڪ فقير نين ڪھا ڪ ڪالي ماتا غمي ھوئي ھم، بس اس نين جاڪر وھان ڪالي ڪا مندر بناء ديئا. آب ڪالي ھم ڪوئن! ڪچ پي نھين جانتني. تمڪو آب ناليچ ملي ھم، ائسي ڪوئي چيز نھين جسڪو ٽم نه جانو. سمجھتي ھو بابا سين ور ٿا لي رھي ھم تو پورا پرشارت ڪرنا چاھيئي نان.

پھلي نمبر ڪا دڪ تب شروع ھوتا ھم جب ڪمار ڪماري شادي ڪرتي ھم. تمھين تو شادي ڪرني ڪا ڪي خيال پي نھين آنا چاھيئي. آب باپ ڪھتي ھم يھ راوڻ راجيہ ختم ھونا ھم. يھ ھم وڪاري گرھست وھنوار. ديوي ديوتائون ڪي ليئي گاتي رھتي ھم. يھ ڪسڪو پتا نھين ڪ ان ديوتائون ڪو نروڪاري بناني والا ڪوئن ھم! ستيگ ھم سمپورن نروڪاري دنيا. شاسترون ۾ ڦر دڪاء ديئا ھم ڪ وھان پي وڪار ٿي. پرنٽو وھ تو ھم ھين واڻيسليس ورلد، وڪاري دنيا اڙ نروڪاري دنيا ۾ ڪتنا فرق ھم. يھ باتين اڙ ڪسڪي ٻڌي ۾ نھين ھم. ٽم جانتني ھو ان لڪشمي نارائڻ ڪا جب راجيہ ٿا تو ڪتني ٿوري منش ٿي. ايڪ ھين ڌرم ٿا ڦر ورتي ڪو پايا ھم. چڪر پي پورا لڳا پري، تب ڪھينگي پوري پرتوي پر چڪر لڳايا. سمندر ڪا تو چڪر لڳاء نه سڪي. ستيگ ۾ ٿوري ھم تو ڪتني ٿوري زمين ليتي ھم. آب منش سرشتي ڪي حد پوري ھوني ھم. اوپر ۾ ٿوري آتماين جو ھم وھ پي آتي رھتي ھم. منش ٻڌتي ھين رھتي ھم، جب وھان سين پي آتماين آنا پوري ھو جائينگي. ٽم ڪرمايت اوستا ڪو پائينگي ڦر آتماون ڪو پي

شرير چور جانا هئ. اُنکا آنا تمھارا جانا شروع هونگا. ٿوري ٿوري آتي رھتي هئ. سمجھ ڪي بات هئ نان. هر پھلي پھلي جاڪر وھان رھينگي. ھماري ھوتي ڪوئي رھنا نھين چاھيئي. يھ وِستار ڪي باتين هئ. بچون ڪو ڦر پي باپ ڪھتي هئ اچا اُپني پياري بائل ڪو ياد ڪرو. تمڪو فائدو هئ باپ ڪو ياد ڪرني ۾. يھ ھستري جاگرافي تو منش بهت پڙھتي هئ. بهت دُور دُور جاتي هئ. مُون ۾ پي جاتي هئ. يھ هئ سائنس ڪا گھمنڊ. اُتي ۾ جاتي هئ. مُون ۾ ڪُچ رکا ٿوريئي هئ. تھ تو سوريہ چاند سين پي پار هو جاتي هو. يھ ناليچ تمھاري ٻڌي ۾ آبي هئ. سمجھتي هو ڊراما پلٽن اَنوسار بابا يھ سڀ بتلاتي هئ. باپ هين ڪھتي هئ مئن تمڪو پنت سين پاون بناتا هون. يھ ميرا پارت هئ. پڳتي مارگ ۾ پي يھ ھمارا پارت هئ. هئ تو ڊراما نان. جئسي تھ پارت ڌاري هو، مئن پي پارت ڌاري هون. ميرا ڪام هئ تمڪو پنت سين پاون بنانا. جو ڪُچ ڪرتي هئ تو اُنڪي مھما ھوتي هئ نان. اِن لڪشمي نارائڻ ڪي ڪتني مھما هئ. پرنٽو اُنھون ڪو اُٿسا لائق ڪس نين بنايا. يھ سڪڙام ڪي مالڪ ٿي. آبي تو اُنڪي پرڪار ڪي ڪتني دڪ هئ. آج ڪوئي مَر، جھڳڙا ھوئا، پل ڪسڪي پاس لاک ڪروڙ پدم هئ، پرنٽو اُگر ڪوئي بيماري آد آ جاتي هئ تو ڪيا ڪرينگي! ٻر لا ڪي پاس ڪتني پئسي هئ. منش ڏنوان هئ پرنٽو تقدير ۾ ڪيا هئ! ايڪ جنر ۾ پئسا ديڪني ۾ آتا هئ، پرنٽو اُٿسا ڪوئي نھين جسڪو دڪ نھين هونگا. ڪسي نه ڪسي پرڪار ڪا دڪ سڀي ڪو ھوتا هئ. آبي تو سڀ مٽي ۾ مل جانا هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گُڊمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) ڪرما تيت اوستا ڪو پراپت ڪر واپس گھر جانا هئ پرنٽو جائينگي تب جب آتمائون ڪا آنا بند هونگا، اِس وِستار ڪو ٻڌي ۾ رک ايڪ بائل ڪو پيار سين ياد ڪرنا هئ.

(2) گيان ڪي روشني ملي هئ اِس ليئي نشچيم ٻڌي بن باپ سين پورا ورثا لينا هئ. ڪهان پي رھتي ياد ڪي ٻل سين آتما ڪو تموپرڌان سين ستوپرڌان بناني ڪا پرشارت ڪرنا هئ.

وردان - ديهه ايمان ڪي تياڳ دواران سريشت پاڳيه بناني والي

سرو سڌي سوروپ پو

ديهه ايمان ڪا تياڳ ڪرني اَرقات ديهي ايماني بنني سين باپ ڪي سرو سنبڌ ڪا، سرو شڪتيون ڪا اُنيو هوتا هئ، يھ اُنيو هين سنگر يڱ ڪا سرو سريشت پاڳيه هئ. وڌاتا دواران ملي ھوئي اِس وڌي ڪو اُپناني سين ورڌي پي ھونگي اوڙ سرو سڌيان پي پراپت ھونگي. ديهه ڌاري ڪي سنبڌ وا سنيھ ۾ تو اُپنا تاج، تخت اوڙ اُپنا اصلي سوروپ سڀ چور ديئا تو ڪيا باپ ڪي سنيھ ۾ ديهه ايمان ڪا تياڳ نھين ڪر سڪتي! اِسي ايڪ تياڳ سين سرو پاڳيه پراپت هو جائينگي.

سلوگن - ڪروڌ مڪت بننا هئ تو سوارت ڪي بجاءِ نِسوارت بنو،

اچائون ڪي روپ ڪو پريورتن ڪرو.